

สีจิ้นผิง

เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน

เขียน: กองบรรณาธิการ

ชื่อหนังสือ : สี่จีนผิง เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน

ผู้แต่ง : กองบรรณาธิการ

ผู้แปล : Wipawan Sundarajamara, Zhao Huan, Pang Kaiping

ราคา : 450 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

กองบรรณาธิการ.

สี่จีนผิง เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน.-- กรุงเทพฯ : แมนดาริน กรุ๊ป, 2568.

471 หน้า.

1. จีน -- การเมืองและการปกครอง. 2. สี่, จีนผิง, ค.ศ. 1953-. I. วิกาวัน สุนทรจามร, ผู้แปล.
II. ชื่อเรื่อง.

320.951

ISBN 978-616-94891-0-8

The copyright of this edition is granted with China Women Publishing House

to be published and distributed in Thailand only

B&R Program

@ ได้รับการอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558 ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

จัดทำโดย สำนักพิมพ์ แมนดาริน เอ็ดดูเคชั่น ในเครือบริษัท แมนดาริน กรุ๊ป จำกัด

ที่อยู่ 1001 ซอยเคหะร่มเกล้า 64 แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

ผู้เรียบเรียง

กองบรรณาธิการ

ผู้แปล

วิกาวัน สุนทรจามร

Wipawan Sundarajamara

จ้าวฮวน

Zhao Huan

ผิงข่ายผิง

Pang Kaiping

บรรณาธิการ

ฝู เหวหนาน

Fu Henan

พิสูจน์อักษร

ชรอใจ คันธพรศิริ

Charorjai Khantapomsiri

ฝ่ายศิลป์

จุฬาลักษณ์ เตชะรุ่งเรืองวิทย์

Churaluk Techarungrueangwit

การตลาด

จุฬดา แมนปิ่น

Chulada Manpuen

สีจิ้นผิง

เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน

เขียน : กองบรรณาธิการ

ชื่อหนังสือ : สี่จีนผิง เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน

ผู้แต่ง : กองบรรณาธิการ

ผู้แปล : **Wipawan Sundarajamara, Zhao Huan, Pang Kaiping**

ราคา : 450 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

กองบรรณาธิการ.

สี่จีนผิง เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน.-- กรุงเทพฯ : แมนดาริน กรุ๊ป, 2568.

471 หน้า.

1. จีน -- การเมืองและการปกครอง. 2. สี่, จีนผิง, ค.ศ. 1953-. I. วิชาวัน สุนทรจามร, ผู้แปล.
II. ชื่อเรื่อง.

320.951

ISBN 978-616-94891-0-8

The copyright of this edition is granted with China Women Publishing House

to be published and distributed in Thailand only

B&R Program

@ ได้รับการอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558 ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

จัดทำโดย สำนักพิมพ์ แมนดาริน เอดูเคชั่น ในเครือบริษัท แมนดาริน กรุ๊ป จำกัด

ที่อยู่ 1001 ซอยเคหะร่มเกล้า 64 แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

ผู้เรียบเรียง

กองบรรณาธิการ

ผู้แปล

วิชาวัน สุนทรจามร

Wipawan Sundarajamara

จ้าวฮวน

Zhao Huan

ผิงข่ายผิง

Pang Kaiping

บรรณาธิการ

ฝู เหวหนาน

Fu Henan

พิสูจน์อักษร

ชรอใจ คันธพรศิริ

Charorjai Khantapornsiri

ฝ่ายศิลป์

จุฬาลักษณ์ เตชะรุ่งเรืองวิทย์

Churaluk Techarungrueangwit

การตลาด

จุฬดา แมนปิ่น

Chulada Manpuen

ถ้อยแถลงในการจัดพิมพ์

ในการเดินทางตรวจงานและสำรวจพื้นที่ต่างๆ ของเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง ท่านมักจะเคาะประตูบ้านประชาชนด้วยตนเองเพื่อถามไถ่เรื่องผลผลิตและความเป็นอยู่ ท่านจะสำรวจความรู้สึกและความต้องการของประชาชน พร้อมทั้งชี้แจงนโยบายที่จัดทำขึ้นเพื่อประชาชน การถามไถ่ด้วยความหวังใญ่ตั้งญาติมิตรกับการเดินทางอันยาวไกลท่ามกลางกระแสลมและสายฝนครั้งแล้วครั้งเล่าของท่าน ช่วยลดระยะห่างระหว่างประชาชนกับผู้นำ และระยะห่างระหว่างครอบครัวเล็กๆ กับประเทศอันกว้างใหญ่ไพศาลลงได้

ประชาชนทั้งหลายต่างมีทั้งความหวังและความกังวล นั่นคือสิ่งที่ผู้นำจะต้องคิดและนำไปปฏิบัติ “นโยบายของคณะกรรมการกลางฯ ดีหรือไม่ ให้อู่ว่าพี่น้องประชาชนมีรอยยิ้มหรือน้ำตา” “บนเส้นทางสู่สังคมพอกินพอใช้อย่างทั่วถึง เราต้องไม่ลืมทุกคนชาติและทุกครอบครัว” “สังคมพอกินพอใช้หรือไม่ดูที่ความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในชนบท” “วลีทอง” ที่คุ้นหูเหล่านี้ ล้วนกล่าวต่อกันมาได้จากไต่สายคาบ้านของประชาชน ในคำคืนที่สว่างไสวครึกครื้น “ประเทศกว้างใหญ่ ย่อมมีภาระอันหนักอึ้ง ย่อมมีปัญหาร้อยแปดพันประการ แต่สุดท้ายล้วนเป็นเรื่องราวของทุกครัวเรือน” จิตวิญญาณรักประชาชน รักบ้านเมืองอันล้ำลึก ร้อนแรงและแน่วแน่นแห่งเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงได้ขับเคลื่อนพลังใจของผู้คน และจุดประกายความฝันอันสูงส่ง เร่งเร้าความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะขจัดความยากจนให้กับครอบครัวทั่วหล้า

จิตวิญญาณอันหาญกล้าสะท้อนทั่วแผ่นดิน “พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะนำพาประชาชนสร้างชาติ รักษาอธิปไตย และปกป้องหัวใจของประชาชน” คำมั่นสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงต่อประชาชน ที่กล่าวในการประชุมสมัชชาใหญ่พรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 20 นั้น ทุกคำล้วนหนักแน่น ทุกประโยคซาบซึ้ง “เราต้องฝ่าฟันร่วมกับประชาชนอย่างไม่ย่อท้อ สัมผัสใจประชาชนอย่างแนบแน่น คิดในสิ่งที่ประชาชนคิด ปฏิบัติตามที่ประชาชน

มอบหมาย สร้างความมุ่งหวังของประชาชนต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้เป็นจริงอย่างต่อเนื่อง” พรรคใหญ่ร่วมร้อยปี เริ่มจากความปรารถนาอันกล้าแกร่ง นี่คือการบอกกล่าวจากส่วนลึกของหัวใจเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง ยิ่งไปกว่านั้น มันคือภารกิจอันเด็ดเดี่ยวของนักปฏิวัติแห่งพรรคในยุคสมัยใหม่ด้วยวิถีทางใหม่

เพื่อการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และสามารถนำไปปฏิบัติได้ตามคำบรรยายสำคัญของท่าน เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง ในสภาฯ ครั้งที่ 20 เกี่ยวกับความสำคัญในการพัฒนาครอบครัว และการอบรมสั่งสอนปลูกฝังค่านิยมในครอบครัว รวมถึงข้อกำหนดการพัฒนาครอบครัว สมาคมสตรีแห่งประเทศไทยจึงจัดทำหนังสือ “สีจิ้นผิง เยี่ยมเยือนหมู่บ้านและประชาชน” ขึ้น เพื่อบอกเล่าความรู้สึกอันสูงส่งของผู้นำประชาชนที่ว่า “สละได้แม้ชีวิต เพื่อสัมฤทธิ์ความหวังของประชา” โดยคัดเลือกตัวแทนผู้ให้สัมภาษณ์ 32 ราย จากกว่า 70 ครอบครัวในชุมชนและหมู่บ้าน ที่ท่านเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงได้เดินทางเยี่ยมเยือนตั้งแต่ “สมัชชา 18” เป็นการรำลึกเรื่องราวอันอบอุ่น บรรยายความเปลี่ยนแปลงอันเป็นสุข และความหวังต่อวิสัยทัศน์อันสวยงาม เป็นการบันทึกอย่างมีชีวิตชีวาถึงกระบวนการทางประวัติศาสตร์แห่งการบรรลุเป้าหมายในการสร้างสังคมที่พอกินพอใช้และการต่อสู้เพื่อขจัดความยากจน ทั้งนี้ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ครอบครัวทั่วประเทศร่วมแรงร่วมใจกันสร้างประเทศสังคมนิยมแบบทันสมัยอย่างรอบด้าน และผลักดันการฟื้นฟูความเจริญรุ่งเรืองแห่งประชาชาติจีน

ต้นฉบับซึ่งตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องเป็นซีรีส์ในหนังสือพิมพ์สตรีจีนได้รับเสียงชื่นชมจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากครอบครัวประชาชนทั่วไป เพื่อตอบสนองข้อเสนอแนะของผู้อ่าน ผู้จัดทำจึงได้ดำเนินการตรวจสอบและเสริมเนื้อหาพร้อมเพิ่มเติมภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง จัดเรียงลำดับเวลาตามการลงพื้นที่เยี่ยมเยือนของเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง เพื่ออุทิศหนังสือเล่มนี้แด่ผู้อ่านทุกท่าน

กองบรรณาธิการ
ตุลาคม ปี 2022

สารบัญ

ครอบครัวของถึงจงชีว จากหมู่บ้านลั่วถั่ววาน ตำบลหลงเฉียนกวน อำเภอฝูผิง เมืองเป่าต้ง “กลิ่นหอมของบุปผาในลานบ้านเล็ก ฟุ้งทั่วเชิงผา กระจายสู่ถิ่นไกล” มณฑลเหอเป่ย์.....	1
หมู่บ้านป้อไห้ว ตำบลจีหยาง เขตจีหยาง เมืองชานย่า “วลีทอง” ของเลขาธิการใหญ่ สร้าง “ชีวิตทองคำ” ให้ประชาชน มณฑลไห่หนาน.....	15
ครอบครัวของเหยียนซุนกวง หมู่บ้านจางจวง ตำบลตงป้าโถว อำเภอหลานข้าว เมืองไคเฟิง “ทุกครอบครัวมีชีวิตจุดต้นงาดำที่ผลิดอกทุกช่วงการเติบโต” มณฑลเหอหนาน.....	33
หมู่บ้านอาชักมานกัน ตำบลหัวเค่อจาเค่อ อำเภอซูฟู่ เขตคังการ์ “ชีวิตดีขึ้นทุกวัน ขอขอบคุณท่านเลขาธิการใหญ่และพรรคคอมมิวนิสต์” เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์.....	49
ครอบครัวของหม่าจวินอู่ แห่งหน่วยที่ 10 กองกำลัง 185 เมืองเป่ย์ถุน “จุดตรวจชายแดนของคู่สามีภรรยา ได้จารึกตำนานอันเลื่องลือไว้” กองกำลังการผลิตและการก่อสร้างมณฑลซินเจียง.....	61
ครอบครัวของชีวเพ่ยหลิน ชุมชนจวินเหมิน เขตกุโหลว เมืองฝูโจว “แนวคิด ‘สามข้อควรทำอะไร’ ของท่านได้หยั่งรากลึกและเติบโตในชุมชน ของเราแล้ว” มณฑลฝูเจี้ยน.....	75

ครอบครัวหงเจียหยัง หมู่บ้านธรรมชาติหยังเมาเวย ตำบลซือเยี๋ย อำเภอดันกู เมืองเงินเจียง

“ชีวิตครอบครัวของเราคงยิ่งกว่าภาพวาดทิวทัศน์เสียอีก”

มณฑลเจียงซู..... 91

หลิวจินเหลียน “เจ้าบ้านอาวโส” และครอบครัว หมู่บ้านเหลียงเจียเหอ ตำบลเหวินอันอี
อำเภอเหยียนชวณ เมืองเหยียนอัน

เรื่องราวใหม่ของเหลียงเจียเหอ รอคอยท่านเลขาธิการใหญ่กลับ “บ้าน” อีกครั้ง

มณฑลส่านซี 105

ครอบครัวหวนถิงจิง หมู่บ้านซินเจี้ยน ตำบลกานหลั่น เขตต้งไห่ เมืองโจวชาน

“น้ำเขียวป่าขจีนำพาชีวิตที่มีความสุขมาให้เรา”

มณฑลเจ้อเจียง..... 115

ครอบครัวของหวังจื้อเฉิง หมู่บ้านฮัวม่าว ตำบลเฟิงเซียง เขตโปโจว เมืองจุนอี้

นโยบายดี ชีวิตเราก็ยังมีความสุข

มณฑลกุ้ยโจว 129

ครอบครัวของหลี่หลงจื้อ หมู่บ้านกวงตง ตำบลตงเจิง เมืองเหอหลง เขตปกครองตนเอง
ชนชาติเกาหลี่เหยียนเปียน

ดวงอาทิตย์สีแดงส่องสว่างบนเส้นทางสู่สังคมพอกินพอใช้ โดยไม่มีชาติพันธุ์ใดถูกหลงลืม

มณฑลจี๋หลิน..... 141

หมู่บ้านเลนชาน ตำบลเหมาผิง เมืองจิ่งกังชาน จี๋อัน

“ข้าวเหนียวยิ่งดำยิ่งหนึบ ชีวิตยิ่งผ่าน ก็ยิ่งหวานขึ้น ”

มณฑลเจียงซี..... 155

ครอบครัวของวังเหนงเป่า หมู่บ้านต้าวาน ตำบลฮวาซือ อำเภोजินไ้ เมืองลั่วอัน

“เราชาวบ้านในฐานะเดิมของการปฏิบัติก้าวสู่ความรุ่งเรืองจากการท่องเที่ยว”

มณฑลอานฮุย 173

ครอบครัวหลิวหย่างชุ่น บริษัทสาขาปาชีสุ่ย ศูนย์ป่าไม้ช่วงกันหลิง เมืองอีชุน

“ผืนป่าอันกว้างใหญ่และทุ่งหิมะขาวโพลน ได้นำพาชีวิตที่เปี่ยมสุขมาให้เรา”

มณฑลเฮยหลงเจียง..... 189

ครอบครัวเชื้อชังซาง ตำบลหมื่นหนึ่ง อำเภอห้วยหนึ่ง เมืองหินชวน

**ซีไห่กู้ซึ่งดินแดนกันดารได้กลายเป็นหาดทรายทองที่อุดมสมบูรณ์ เราเป็นผู้
เห็นความเปลี่ยนแปลงนี้กับตา**

เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย 199

ครอบครัวของหลิวฝูโหย่ว หมู่บ้านจ้าวเจียว ตำบลหยางผิง อำเภอเขือหลาน เมืองซินโจว

เราได้ใช้ชีวิตอยู่ในแบบที่เมื่อก่อนไม่กล้าแม้แต่จะฝันถึง

มณฑลซานซี 209

ครอบครัวจี้หัวเห่ย์ฉิว หมู่บ้านซานเหอ ตำบลซานซ่าเหอ อำเภอเจาเจีย เขตปกครองตนเอง
ชนเผ่าอี เหลียงซาน

พลิกโฉมใหม่ สู่อนาคตที่สดใสกว่าเดิม

มณฑลเสฉวน 223

ครอบครัวเงินอู๋ฟาง ชุมชนตงหัวหยวน เมืองฝูชุ่น มณฑลเหลียวหนิง

“ตำนานในพระคุณพรรษา ที่ทำให้ครอบครัวเราได้บ้านในฝัน”

มณฑลเหลียวหนิง 237

ครอบครัวลู่อี้เหอ หมู่บ้านเหลียนจาง ตำบลเหลียนเจียงโจว เมืองยिंगเต้อ เมืองชิงหยวน มณฑลกวางตุ้ง

หลังการหลุดพ้นจากความยากจน ต้องสู้เพื่อชีวิตที่ดีกว่าเดิม

มณฑลกวางตุ้ง 249

ชุมชนเจาหยางหลี่ แขวงซินชิ่ง เขตเหอผิง

“แสงอรุณ” อุ้มใจประชา “ดอกกุหลาบ” ผลิบานใหม่

นครเทียนจิน 263

ครอบครัวจู่เม่าจิ้น ซอยเจาฉ่างซือเถียว แขวงเถียนเหมิน เขตตงเจียง

“เราจะอนุรักษ์เรือนเล็กๆ แห่งนี้ให้ดีที่สุด เพื่อรักษารากเหง้าของเป่ย์จิง ให้คงอยู่”

เป่ย์จิง (ปักกิ่ง) 277

ครอบครัวหม่าผยชิ่ง หมู่บ้านฮวาซี ตำบลจงอี อำเภอปกครองตนเองชนเผ่าจี้ซือ

ชีวิตของพวกเขา หวานขึ้นละมุนใจดังหมีที่มีฉาแห่งความสุข

นครฉงชิ่ง 297

ครอบครัวจางกั๋วดี หมู่บ้านหม่าอันซาน ถนนเหอหนาน อำเภอคาลาซิน เมืองถื่อเฟิง

ฟื้นฟูหมู่บ้านประสานมือร่วมแรง หลากหลายชาติพันธุ์ผสานดวงใจเป็นหนึ่งเดียว

เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน 315

ครอบครัวของหลี่อิงชวน ในหมู่บ้านฟุหมินใหม่ เขตย้ายถิ่นฐานเชิงนิเวศหวงฮวาตาน
อำเภอคุ่ต่าง เมืองอู่เว่ย

ชีวิตในวันนี้มีความสุขกว่าที่เคยเป็นมาในทุกช่วงเวลา

มณฑลกานซู 331

ชุมชนกู่เป่ย์ ถนนหงเถียว เขตฉางหนิง

**ประชาธิปไตยแบบองค์กรร่วมของประชาชน ที่มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ
ชีวิตที่เปี่ยมสุขของเรา**

นครเซี่ยงไฮ้ 349

ครอบครัวหลี่ฟาซุ่น แห่งหมู่บ้านซือม่อลา ในหมู่บ้านซานเจีย เขตชิงสุ่ย เมืองเถิงชง นครเป่าซาน

“วิถีชีวิตที่เปี่ยมสุขของซือม่อลา ก็เหมือนกับข้าวปั้นที่หอมหวานนี้”

มณฑลยูนนาน 361

ชุมชนตงหูซินเจิง อู่ฮั่น

สำนึกในบุญคุณ มุ่งมั่นสู่ชีวิตที่เปี่ยมสุข

มณฑลหูเป่ย์ 375

บ้านของจูเสี่ยวหงในหมู่บ้านชาวเข้าซาโจว ตำบลชาวเข้าเหวินหมิง อำเภอหู่เถิง เมืองเฉินโจว

**กองทัพแดงเคยฝาก ‘ผ้าห่มครึ่งผืน’ ไว้เป็นสัญลักษณ์แห่งการเสียสละ และ
พรรคคอมมิวนิสต์ได้นำ ‘วันเวลาที่มีความสุข’ มาสู่ประชาชน**

มณฑลยูนนาน 389

ครอบครัวของหวังเต๋อลี่ หมู่บ้านหนานอีเหมาจู่ซาน ตำบลไฉวาน อำเภอฉวนโจว เมืองกุ้ยหลิน

เราต้อง ‘เติมความหวาน’ เพิ่มความหวังให้ชีวิต

เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง 405

ครอบครัวไต้หนานไฉว์าง จากหมู่บ้านกัวหลัวซางกงมา ตำบลซาหลิวเหอ อำเภอกังฉา

เขตปกครองตนเองชนชาติทิเบตไห่เป่ย์

จงรักภักดี เดินตามรอยพรรคฯ ด้วยใจมั่นคง อนาคตต้องดีกว่า

มณฑลชิงไห่ 417

บ้านคำหว้าเจียนซาน หมู่บ้านกำลา ตำบลหลินจื่อ เขตบาอี เมืองหลินจื่อ

รักษาน้ำเขียวป่าขจี เพื่อแลกกับภูเขาทองภูเขาเงิน

เขตปกครองตนเองซีจ้าง (ทิเบต)..... 433

ครอบครัวผู้เขียนฟังจากชุมชนหยางเมี่ยว ตำบลต่งจี เขตเฉินลี่ เมืองตงหยิง

เราเป็นไนต์ดนตรีที่มีความสุขที่สุดในบทเพลงแห่งแม่น้ำฮวงเหอ

มณฑลซานตง 447

ครอบครัวของดังจงซิว จากหมู่บ้านลั่วถั่ววาน

ตำบลหลงเฉวียนกวน

อำเภอฝูผิง เมืองเป่าต๋ง

“กลิ่นหอมของบุปผาในลานบ้านเล็ก
ฟุ้งทั่วเชิงผา กระจายสู่ถิ่นไกล”

มณฑลเหอเป่ย์

ระหว่างวันที่ 29-30 ธันวาคม ปี ค.ศ. 2012 เลขานุการใหญ่สีจิ้นผิงได้เดินทางไปยังอำเภอฝูผิง มณฑลเหอเป่ย์ เพื่อเยี่ยมชมและให้กำลังใจประชาชนที่กำลังเผชิญกับความยากลำบาก พร้อมทั้งตรวจสอบความคืบหน้าของงานแก้ปัญหาความยากจน ในเช้าตรู่ของวันที่ 30 ธันวาคม เลขานุการใหญ่สีจิ้นผิงได้เดินทางฝ่าหิมะขาวโพลนไปยังหมู่บ้านลั่วถั่ววาน ตำบลหลงเฉวียนกวนซึ่งตั้งอยู่กลางหุบเขาลึกเพื่อเยี่ยมชมและให้กำลังใจครอบครัวของดังจงซิวที่กำลังประสบความลำบาก หิมะโปรยปรายลงมาอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวันทั้งคืน จนภูเขากลายเป็นสีขาว เนินเขาก็ขาวโพลน บ้านเรือนและต้นไม้ถูกปกคลุมไปด้วยหิมะสีขาว

ท่ามกลางทุ่งหิมะอันกว้างใหญ่ โคมไฟสีแดงสดที่แขวนไว้เตรียมต้อนรับเทศกาลตรุษจีน แกว่งไกวไปตามสายลม ร่ายระบำอันงดงามและนำหลงไหลให้กับหมู่บ้านลั่วฉั่ววาน

นอกหน้าต่างหิมะกำลังโปรยปราย แต่ภายในห้องโถงบ้านที่ถึงจงชีวอาศัยอยู่กลับเต็มไปด้วยชีวิตชีวาจากดอกไม้ที่กำลังเบ่งบาน ดอกไฮเดรนเยียสีแดงสดบานสะพรั่ง กระจบองเพชรออกดอกกลมๆ สีเหลืองสดใส ส่วนแคคตัสคริสต์มาสก็กำลังผลิแต่ละดอกตูมออกมาเป็นสีชมพูอ่อน นอกจากนี้ยังมีเฟิร์นแอสฟาราทิส ลั่นมั่งกร และดอกฟูเซียที่แขวนกลับหัวอยู่ ดอกไม้หลายสิบกกระถางถูกจัดวางไว้บนพื้น ขอบหน้าต่าง และบนตู้ ทำให้บรรยากาศในบ้านสดชื่นราวกับฤดูใบไม้ผลิ

“ตอนนี้บ้านเรามีระบบทำความร้อนใต้พื้นแล้ว ดอกไม้เลยไม่ต้องกลัวหนาวจนตาย” ถึงจงชีวเล่าว่า ทุกครั้งที่เข้าสู่ฤดูหนาว เธอและสามีจะย้ายดอกไม้บางส่วนไปเก็บไว้ในห้องใต้ดิน และบางส่วนเข้ามาไว้ในบ้าน

สิ่งที่ถึงจงชีวไม่เคยคาดคิดมาก่อนก็คือ ความชื่นชอบในการปลูกดอกไม้ที่มีมาตั้งแต่สมัยสาว ๆ จนถึงวัยชรา ได้กลายมาเป็น “อาชีพที่สร้างรายได้” ให้กับเธอ

“เมื่อก่อนเรายากจน ไม่มีเงินซื้อดอกไม้ ก็เลยไปขุดเอาดอกไม้ป่าที่ไม่รู้จักชื่อจากทุ่งนา หรือไม้ก็หาเมล็ดพันธุ์มาปลูกเอง แต่ตอนนี้เวลาไปตลาด ถ้าเห็นดอกไม้สวยๆ ก็ซื้อมาปลูกได้เลย” ถึงจงชีวดูแลดอกไม้ของเธอ ด้วยความตั้งใจและระมัดระวังเหมือนลูก รดน้ำ ใส่ปุ๋ย และคอยสังเกตใบอย่างละเอียด เธอมีความสุขที่นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมดอกไม้ของเธอ และยังหวังว่าสักวันหนึ่ง “ญาติสนิท” ที่นำความสุขมาสู่ชาวบ้าน จะมาเยี่ยมชมดอกไม้ของเธอด้วยเช่นกัน

“ฉันเฝ้ารอให้ท่านมาในช่วงฤดูร้อน ตอนนั้นลานบ้านเล็กๆ ของฉันจะกลายเป็น ‘สวนดอกไม้หลากหลาย’ มีทั้งไฮเดรนเยีย โบตัน พีโอเนีย ดอกบัว และโป๊ยเซียน มีทั้งสีแดง สีชมพู สีขาว สีฟ้า ครบทุกสี รับรองว่าท่านต้องชอบแน่ๆ” เมื่อพูดถึงดอกไม้ ถึงจงชีวกียิ้มกว้างจนรอยย่นบนใบหน้าที่กาลเวลาได้ฝากไว้ดูเหมือนจะคลายออก “ท่านมักจะเป็นห่วงที่นั่น ห่วงที่

นี้ ทำงานหนักทุกวันทุกปี ฉันทอยากให้ท่านได้มาชมดอกไม้บ้าน จะได้ผ่อนคลายบ้าง” “ญาติสนิท” ที่ถึงจงชีวิเฝ้ารอและเป็นห่วงก็คือ เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง ผู้ที่เคยมาเยี่ยมลานบ้านของเธอเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม ปี ค.ศ. 2012

วันนั้น เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงกล่าวว่า “ผมอยากหาโอกาสมาเยี่ยมเยียนพี่น้องในชนบท เพื่อทำความเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของผู้ที่กำลังประสบความยากลำบาก และปรึกษารื้อกับทุกคนเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาคความยากจนและสร้างความมั่งคั่งร่วมกัน” คำพูดที่เปี่ยมด้วยความอบอุ่นและจริงใจทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ชนบทของเทือกเขาไท่หางถึงกับน้ำตาคลอด้วยความซาบซึ้ง

เทือกเขาไท่หางที่ตั้งตระหง่านอย่างเจียบสงบ เคยเป็นผืนทองแดงกำแพงเหล็กที่คุ้มครองพรรคา และกองทัพประชาชน แต่ในขณะเดียวกันก็เปรียบเสมือนกำแพงที่บดบังโลกภายนอกจากสายตาของชาวบ้าน และขัดขวางก้าวเดินของพวกเขาในการไขว่คว้าชีวิตที่มั่งคั่ง

“การสร้างสังคมพอกินพอใช้อย่างทั่วถึงภายในปี ค.ศ. 2020 จะต้องครอบคลุมถึงความพอกินพอใช้อย่างทั่วถึงในพื้นที่ชนบท และจะต้องรวมถึงความพอกินพอใช้ในพื้นที่ฐานเดิมของการปฏิบัติและพื้นที่ยากจนด้วย”

ในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งนี้ เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงได้ส่งสัญญาณเรียกร้องให้ทั้งพรรคา และประชาชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ทั่วประเทศร่วมมือกันต่อสู้เพื่อขจัดความยากจน

ไม่นานหลังจากนั้น เสียงแตรแห่งความมุ่งมั่นก็ดังกึกก้องราวกับเสียงกลองศึกในฤดูใบไม้ผลิ ก้องกังวานไปทั่วแผ่นดินจีน

“ขอเพียงแต่มีความเชื่อมั่น ดินสีเหลืองก็กลายเป็นทองได้” ผ่านไปกว่า 9 ปี เทือกเขาไท่หางอันสูงตระหง่านเปิด “ประตูหินผาอันหนักอึ้ง” ออก ขจัดความยากจนและเปลี่ยนแปลงชุมชนภูเขาครั้งใหญ่ เสียงหัวเราะอันเปรมปรีดิ์ของชาวลั่วถั่ววาน โบยบินจากหุบเขาสู่โลกภายนอก คนจากถิ่นอื่นก็มาที่นี้เพื่อแสวงหา “ดินแดนสีขาวดีแห่งยุคสมัยใหม่” เช่นกัน

ฤดูใบไม้ผลิใกล้เข้ามาแล้ว ดอกท้อ ดอกแอปปริคอต ดอกแพร์ ดอกแอปเปิล... จะกลับมาบานสะพรั่งทั่วทั้งภูเขาอีกครั้ง ไล่เรียงกันไปจนเต็มทิวเขา สร้างสรรค์ภาพทิวทัศน์ที่งดงามที่สุด พร้อมส่งกลิ่นหอมอบอวลไปทั่วเทือกเขาไท่หางที่ทอดยาวกว่า 800 ลี้ แม้แต่กลิ่นหอมของดอกไม้ในลานบ้านเล็กๆ ของถึงจงชีวิ ก็ยังอบอวลไปตามฤดูกาลที่หมุนเวียน เติบโตเต็มทั้งกลางวันและกลางคืนของลั่วถั่ววาน และยังคงหอมกรุ่นไปถึงวันนี้และวันพรุ่งนี้ของลั่วถั่ววาน

ความผูกพันที่ลึกซึ้ง

“โรงเรียนประถมที่ผมเคยเรียน—โรงเรียนแปดหนึ่งในปักกิ่ง เดิมคือโรงเรียนทรงเงิน ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้านเฉิงหนาน อำเภอฝูผิง ก่อนจะย้ายจากฝูผิงไปปักกิ่ง ท่านแม่ทัพเนี่ยให้ความสำคัญกับฝูผิงมาก ท่านเคยพูดว่า ‘ถ้าฝูผิงยังไม่เจริญรุ่งเรือง ผมคงตายตาไม่หลับ’ เมื่อพูดถึงความยากจนของชาวบ้านในฝูผิง ท่านแม่ทัพถึงกับหลั่งน้ำตา ผมเองก็รับรู้ถึงสถานการณ์นี้ตั้งแต่ตอนที่ยังทำงานอยู่ที่ฝูโจว ดังนั้น ภาพของฝูผิงจึงฝังลึกอยู่ในใจผมมาตั้งแต่เด็ก นี่คือการผูกพันที่ผมมีต่อพื้นที่ฐานการปฏิบัติอันเก่าแก่แห่งนี้” ด้วยความห่วงใยอย่างลึกซึ้ง วันที่ 30 ธันวาคม ปี ค.ศ. 2012 เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง ได้เดินทางไปเยี่ยมหมู่บ้านลั่วถั่ววาน อำเภอฝูผิง ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ฐานเดิมของการปฏิบัติ บริเวณเทือกเขาไท่หาง

หมู่บ้านลั่วถั่ววานตั้งอยู่ในพื้นที่ลึกของเทือกเขาไท่หาง มีความสูงเฉลี่ย 1,500 เมตรจากระดับน้ำทะเล ทั้งหมู่บ้านมี 277 ครัวเรือนกระจายอยู่ใน 9 หมู่บ้านย่อย โดยหมู่บ้านย่อยที่ไกลที่สุดอยู่ห่างจากหมู่บ้านศูนย์กลางถึง 8 กิโลเมตร และหมู่บ้านย่อยที่เล็กที่สุดมีเพียง 4 ครัวเรือน รวม 8 คน ทั้งหมู่บ้านมีประชากรประมาณ 1,000 คน และพื้นที่เพาะปลูกเพียง 900 หมู่ (ประมาณ 375 ไร่) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่หินขรุขระ “ด้านหลงฉวน ภูเขาสูง หุบเขาลึก ในร่องหินนี้เงินหายาก” บทเพลงพื้นบ้านถูกขับร้องต่อกันมาหลายชั่วอายุคนในพื้นที่ภูเขาแห่งนี้

ช่วงเวลาประมาณ 10 โมงเช้าของวันนั้น เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงได้เดินเข้าไปในบ้านของถังหรงปินและกู่เป่าซิง

“ท่านเลขาธิการใหญ่เปิดม่านประตูเดินเข้ามาจากข้างนอก ใบหน้าของท่านเต็มไปด้วยรอยยิ้ม และจับมือกับพวกเรา มือของท่านทั้งหนาและอบอุ่น” กู่เป่าซิง ซึ่งปัจจุบันกลายเป็น “เน็ตไอดอล” มักจะเล่าเรื่องราวประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวยังเสมอ

ในวันนั้น บ้านของถังหรงปินยังเป็นบ้านที่สร้างขึ้นจากดินเหนียวและอิฐโคลนตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1930 เพดานบ้านและผนังถูกควั่นไฟจากการทำอาหารรมจุนดำสนิท พื้นบ้านที่ปูด้วยดินเหนียวก็ขรุขระไม่เรียบ หน้าต่างที่ปิดด้วยพลาสติกและหนังสือพิมพ์เก่าแทบไม่ช่วยกันลมหนาวที่พัดเข้ามา ภายในบ้านมีเตาสองเตาและตู้ไม้เก่าๆ ซึ่งกินพื้นที่ไปมาก ทำให้ห้องคับแคบและอึดอัด “บ้านเก่าทรุดโทรมจนดูไม่ได้เลย” กู่เป่าซิงที่ตอนนี้ได้ย้ายไปอยู่บ้านใหม่แล้ว ย้อนนึกถึงบ้านเก่าของตัวเองแล้วก็อดรู้สึกเสียดายไม่ได้

“ตอนนั้นสามีของผมรีบยกเตาถ่านขึ้นไปวางบนเตียงดินเพื่อเชิญท่านเลขาธิการใหญ่ให้นั่งพัก แต่สิ่งที่ฉันไม่เคยคาดคิดก็คือ ท่านเลขาธิการใหญ่ก็เหมือนกับพวกเราชาวบ้านในภูเขา

ท่านถอดรองเท้าอย่างคล่องแคล่วแล้วนั่งขัดสมาธิบนเตียงดินทันที” กู้เปาชิงเล่าเรื่องนี้ที่ไร ก็ยิ้มอย่างสบายใจทุกที

“ท่านเลขาธิการใหญ่พูดคุยกับพวกเราเหมือนคนในครอบครัว คำถามของท่านล้วนจริงใจและตรงไปตรงมา เช่น ชีวิตความเป็นอยู่เป็นอย่างไรบ้าง ในบ้านมีกี่คน มีอาหารพอกินไหม ถ่านสำหรับทำความร้อนเพียงพอหรือเปล่า ลูกๆ ไปโรงเรียนไกลไหม และเรียนเป็นอย่างไรบ้าง เวลาเจ็บป่วยไปรักษาสะดวกไหม ท่านยังกำชับให้สามีของฉันทินยาให้ตรงเวลา และดูแลสุขภาพให้ดี... ท่านเห็นหม้อที่ตั้งอยู่ข้างเตียงดินมีไอน้ำลอยขึ้นมากก็เปิดฝ้าหม้อดู พอเห็นว่าข้างในมีมันฝรั่งและมันเทศนั่งอยู่ ท่านก็หยิบมันฝรั่งขึ้นมาลูกหนึ่งแล้วส่งให้ทุกคนลองชิม

ช่วงเวลาที่ยอบอุ่นนี้ได้กลายเป็นภาพความทรงจำที่ฝังลึกอยู่ในใจของกู้เปาชิงตลอดมา ปัจจุบันภาพถ่ายขนาดใหญ่ของช่วงเวลานี้ถูกแขวนไว้ใน “บ้านหมายเลข 1” ซึ่งเป็นบ้านเก่าของกู้เปาชิงที่ได้รับการปรับปรุงให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในหมู่บ้านลั่วถั่ววาน

หลังจากออกจากบ้านของถังหรงปิน เลขาธิการใหญ่สี่จิ้นผิงได้เดินทางไปเยี่ยมบ้านของถังจิงชิวและเฉินเต๋ออินต่อ

“ท่านเลขาธิการใหญ่มาเยี่ยมพวกเราถึงหุบเขาในช่วงฤดูหนาว ท่านใส่ใจพวกเราชาวบ้านจริงๆ” วันก่อนหน้านั้นเพิ่งมีหิมะตก อากาศหนาวเย็นมากและพื้นก็ลื่น ถังจิงชิวเดินออกไปต้อนรับท่านเลขาธิการใหญ่ และพวงแขนของท่านเพื่อเดินไปด้วยกันอย่างอบอุ่น

“ในหุบเขานี้ ดินไม่ค่อยดีนัก ปลูกได้แค่พวกมันฝรั่งกับข้าวโพดเท่านั้นเอง” “เส้นทางในหุบเขาก็อลำบากมาก ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ต้องแบกใส่ตะกร้าลงมาจากเขาที่ละนิด ถ้าแปลงที่อยู่ใกล้หน่อย วันหนึ่งก็พอเดินไปกลับได้สามสี่รอบ แต่ถ้าแปลงอยู่ไกล บางทีก็ได้แค่หนึ่งหรือสองรอบเท่านั้น บางวันกินข้าวเช้าเสร็จแล้วออกไปแบกของอีก กว่าจะกลับถึงบ้านก็มีดค่า” ถังจิงชิวเล่าถึงความยากลำบากในชีวิตประจำวันของคนในหุบเขาให้เลขาธิการใหญ่ฟัง

ลมในหุบเขาทั้งหนาวและแรง แต่ในวันนั้น ชาวบ้านที่หมู่บ้านลั่วถั่ววานกลับรู้สึกถึงความอบอุ่นที่แผ่ซ่านเข้ามาในหัวใจ

เลขาธิการใหญ่สี่จิ้นผิง กำชับบรรดาข้าราชการท้องถิ่นและผู้รับผิดชอบของหน่วยงานที่ติดตามมาว่า “ต้องปฏิบัติตามนโยบายของพรรคฯ ทุกประการอย่างเคร่งครัด โดยให้ทุกคนรวมใจเป็นหนึ่งเดียว ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันทุ่มเท ร่วมกันสู้ เพื่อแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง”

※ เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 2012 สีจิ้นผิง เลขาธิการใหญ่ได้เดินทางไปยังหมู่บ้านลั่วถั่ววาน ตำบลหลงเจียนกวน ซึ่งตั้งอยู่ในภูเขาตีก เพื่อเยี่ยมและให้กำลังใจนางถังจิ้งซั่ว (ขวา) ผู้ประสบความยากลำบาก (ถ่ายภาพโดยนักข่าว ผางซิงไหล จากสำนักข่าวซินหัว)

ภูผาเปรมปรีดิ์ วารีย์มรินทร์

ถึงจงชีวะและเงินเต๋ออินสามี่ของเธอ ซึ่งเคยชินกับการตื่นแต่เช้าตรู่ หลังจากจัดแจงธุระ ส่วนตัวเรียบร้อย ทั้งคู่ก็เปิดม่านประตูออกไปข้างนอก

“หิมะตกหนักจริงๆ!” “หิมะดีแบบนี้เป็นสัญญาณว่าปีนี้ผลผลิตอุดมสมบูรณ์แน่” สองผู้สูงวัยพูดคุยกันอย่างอารมณ์ดี เดินตามกันออกจากลานบ้าน มุ่งหน้าไปยังโรงอาหารของพนักงานที่อยู่ห่างจากบ้านไม่กี่สิบลเมตรเพื่อกินอาหารเช้า

“เราไม่ต้องทำอาหารเองมาสองสามปีแล้วนะ ตอนนี้นั้นละสามมื่อก็กินที่โรงอาหารได้หมดเลย มีทั้งแกงผัก ข้าวสวย กวยเตี๋ยว สลับเปลี่ยนเมนูทุกวัน กินดีกว่าที่บ้านอีก!” ตอนนี้อย่างที่สองก็กลายมาเป็นพนักงานของบริษัท ลงทุนฟู้วี่ จำกัด ของอำเภอฟู้ผิงแล้วด้วย

ถึงจงชีวะเอ่ยขึ้นด้วยสำเนียงท่องถิ่นที่หนักแน่นว่า “ทุกวันนี้ไม่ต้องกังวลเรื่องอาหาร เสื้อผ้า ค่ารักษาพยาบาลแล้ว ชีวิตแบบนี้คงไม่ต่างอะไรกับชีวิตของเทพเซียนหรอก!”

หากลองมองดูบ้านหลังใหม่ของถึงจงชีวะอย่างละเอียด จะเห็นได้ว่ามันแตกต่างจากบ้านหลังเก่าอย่างสิ้นเชิง จากบ้านดินหลังเล็ก ๆ พื้นที่เพียง 60 ตารางเมตร ทั้งแคบและอึดอัด ตอนนี้อยากกลายเป็นบ้านหลังใหญ่ขนาดกว่า 90 ตารางเมตร มีถึง 6 ห้อง พร้อมด้วยพื้นอุ่น ห้องน้ำ และห้องครัวที่แยกเป็นสัดส่วน ถึงจงชีวะมักพูดกับเงินเต๋ออินว่า “ตอนนั้นท่านเลขาธิการใหญ่รู้ว่าเราลำบาก เลยลงมาหาเรา ก็เพื่อไม่ให้เราต้องลำบากอีกต่อไปในอนาคต”

ปี ค.ศ. 2015 อำเภอฟู้ผิงได้เริ่มโครงการพัฒนาหมู่บ้านชนบทให้น่าอยู่โดยออกนโยบายสนับสนุนหลายอย่างเพื่อปรับปรุงบ้านเรือนในชนบทที่ทรุดโทรมและเสี่ยงอันตราย สำหรับด้านสินเชื่อ ก็ให้สิทธิพิเศษแก่ครัวเรือนยากจนที่มีชื่อในทะเบียน โดยจัดการให้กู้เงินพร้อมดอกเบี้ยต่ำ ให้ชาวบ้านใช้เงินน้อยที่สุดแต่ได้บ้านที่สะดวกสบายที่สุด

หลังวันหยุดวันชาติจีนในปี ค.ศ. 2016 ชาวบ้านในหมู่บ้านลั่วถั่ววานจำนวน 247 ครัวเรือน รวมถึงครอบครัวของถึงจงชีวะ ได้ย้ายหรือปรับปรุงบ้านใหม่ กลายเป็นบ้านเรือนที่มีหลังคากระเบื้องสีฟ้าและกำแพงสีเหลือง ซึ่งยังคงรักษาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมแบบภูเขาไท่หางไว้ บ้านของถึงจงชีวะยังได้รับการกำหนดให้เป็น “บ้านหมายเลข 2” สำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของหมู่บ้านลั่วถั่ววานอีกด้วย

กู้ยู่ลี่ เลขานุการพรรคฯ ของหมู่บ้านลั่วถั่ววานบอกกับผู้สื่อข่าวว่า ตลอดหลายปีที่ผ่านมาหมู่บ้านลั่วถั่ววานขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมั่นคงตามคำชี้แนะสำคัญๆ ของเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิง ด้วยการปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น วางแผนอย่างเป็นระบบ เน้นนำ

แนวทางที่เหมาะสม และพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ หากพื้นที่เหมาะกับการเกษตรก็ทำการเกษตร หากเหมาะกับการปลูกปาล์มก็ปลูกปาล์ม หากเหมาะกับการท่องเที่ยวก็พัฒนาการท่องเที่ยว โดยใช้รูปแบบต่างๆ เช่น “บริษัท + ฐานการผลิต + เกษตรกร” และ “สหกรณ์การเกษตร + เกษตรกร” เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมช่วยเหลือผู้ยากไร้ เช่น การเพาะเห็ดและการปลูกผลไม้บนภูเขาสูง นอกจากนี้ยังใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างป่าเขาและลำธารที่อุดมสมบูรณ์ ดึงดูดบริษัทท่องเที่ยวเข้ามาพัฒนาอุตสาหกรรมโฮมสเตย์และการท่องเที่ยว ชาวบ้านในหมู่บ้านจึงกลายเป็น “เกษตรกรยุคใหม่” ที่มีรายได้จากค่าเช่า เงินปันผล และเงินเดือน รวมกันเป็นรายได้สามทาง

ปี ค.ศ. 2017 หมู่บ้านลั่วถั่ววานกลายเป็นหมู่บ้านแรกที่หลุดพ้นจากความยากจนทั้งหมู่บ้าน เมื่อผู้สื่อข่าวเดินทางมาเยี่ยมบ้านของถังจางฉีวเป็นครั้งแรกในปีนั้น ฉินเต๋ออินถือสมุดคู่มือช่วยเหลือผู้ยากไร้ปกสีแดงออกมา พร้อมกับคำนวณรายได้หลังหลุดพ้นจากความยากจนให้ฟังอย่างละเอียด “ตอนนี้พวกเราได้รับเงินบำนาญแล้ว สองคนรวมกันเกือบ 2,000 หยวน ค่าเช่าที่ดินก็ได้เกือบ 6,000 หยวน และปลายปียังมีเงินปันผลอีก...”

1 พฤษภาคม ปี ค.ศ. 2019 โครงการโฮมสเตย์เพื่อการท่องเที่ยวที่พัฒนาโดยบริษัทลงทุนฟู้วี้ จำกัด ของอำเภอฟู่ผิง ได้เปิดตัวในหมู่บ้านลั่วถั่ววานอย่างเป็นทางการ ลูกสาวคนโตและคนที่สามของถังจางฉีวได้เข้ามาทำงานในบริษัท ส่วนถังจางฉีวและฉินเต๋ออินก็สมัครเข้าทำงานโดยสมัครใจ รับประทานอาหารและจัดสวนดอกไม้ ทั้งคู่ได้รับเงินเดือนคนละกว่า 2,000 หยวนต่อเดือน

ถังจางฉีวดูแลต้นไม้และดอกไม้ในสวนจนเขียวขจีและสดชื่นเบ่งบานไปทั่ว เมื่อถึงฤดูร้อนดอกไม้หลากสีสั่นสะเทือนเบ่งบานเต็มลานบ้าน ไม่ว่าจะเป็นริมหน้าต่าง ริมกำแพง หรือกลางลานทุกมุมเต็มไปด้วยความสดใส นักท่องเที่ยวที่มาเยือนต่างประทับใจจนอดไม่ได้ที่จะถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึก พร้อมเรียกเธออย่างสนิทสนมว่า “ป้าดอกไม้” แห่งลั่วถั่ววาน

ไม่ต่างจากถังจางฉีว กู๋เป่าซิงวัย 75 ปี ก็ได้เข้ามาทำงานในบริษัทเช่นกัน เธอรับหน้าที่ต้อนรับนักท่องเที่ยว เล่าเรื่องราวในอดีตและปัจจุบันให้ฟัง “ชีวิตนี้ทั้งชีวิตฉันแทบไม่เคยออกจากภูเขาแห่งนี้เลย เมื่อก่อนใจไม่เคยสงบ ไม่รู้ว่าวันที่ลำบากจะสิ้นสุดลงเมื่อไร ไม่คิดเลยว่าชีวิตที่ดีจะมาถึงเร็วขนาดนี้” กู๋เป่าซิงเล่าด้วยความตื่นเต้นใจ “กินน้ำต้องไม่ลืมคนชุดบ่อ ถ้าไม่ได้ทำนเลขาธิการใหญ่สัจฉิณงและนโยบายดีๆ ของคณะกรรมการกลางพรรคฯ ชาวบ้านในภูเขาแห่งนี้จะมีชีวิตที่ดีแบบนี้ได้อย่างไร!”

กู๋ยู่ลี เลขาธิการพรรคฯ ของหมู่บ้านลั่วถั่ววาน เปิดเผยว่า ปี ค.ศ. 2012 รายได้เฉลี่ยที่ชาวบ้านสามารถใช้จ่ายได้ต่อคนยังไม่ถึง 1,000 หยวน แต่พอมาถึงปี ค.ศ. 2020 รายได้เฉลี่ยต่อคนเพิ่มขึ้นเป็น 15,660 หยวน และในปี 2021 รายได้รวมของหมู่บ้านแต่ละหลักล้านหยวน โดยรายได้เฉลี่ยต่อคนเพิ่มขึ้นเป็นกว่า 17,000 หยวน กว่า 60 ครอบครัวซื้อรถยนต์ส่วนตัวใช้เองได้ หมู่บ้านลั่วถั่ววานที่เคยเงียบเหงาในหุบเขาไท่หาง ได้กลายมาเป็น “อ่าวแห่งความสุข”

※ 30 ธันวาคม ค.ศ. 2012 ภาพบ้านเก่าของครอบครัวดังจิงชิวที่หมู่บ้านลั่วถั่ววาน (ภาพโดย อู๋จ้านผิง นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ ป่าวตังรายวัน)

※ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 2020 ภาพลานบ้านที่ได้ปรับเปลี่ยนโฉมใหม่ของครอบครัวดังจิงซึ่งหลุดพ้นจากความยากจนแล้ว (ภาพโดย หวังต๋อง นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ ป่าวตังรายวัน)

หมู่บ้านลั่วถั่ววานเปลี่ยนโฉมใหม่หมด ปี ค.ศ. 2020 ได้มีการสร้างพิพิธภัณฑ์ประเพณีปีใหม่ ร้านขายของพื้นเมือง โรงแรมเล็กๆ แบบชนบท รวมถึงโรงเหล้า โรงทำเต้าหู้ และถนนคนเดิน ทุกสถานที่ล้วนอบอวลไปด้วยกลิ่นอายของชนบทและความทรงจำในอดีต

“ชาวบ้านจะร่ำรวยได้ หัวใจสำคัญอยู่ที่สาขาพรรคฯ” “ขอเพียงแต่มีความเชื่อมั่น ดินสีเหลืองก็กลายเป็นทองได้” คำพูดที่เต็มไปด้วยพลังเหล่านี้ได้ปลุกหมู่บ้านเล็กๆ ในหุบเขาไท่หางให้กลับมามีชีวิตชีวา และนับจากนั้นเป็นต้นมา หมู่บ้านลั่วถั่ววานก็กลายเป็นสถานที่ที่ “ภูเขาเปรมปรีดิ์ วารียิ้มรับ” อย่างแท้จริง

ภูเขาเขียวขจีที่ไม่มีวันโรยรา

ทุกวันนี้หมู่บ้านลั่วถั่ววานเต็มไปด้วยชีวิตชีวาและคึกคักด้วยผู้คนที่มาขึ้นเรื่อยๆ

มีการเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งในหมู่บ้านที่ทำให้ถึงจูงชีวิตรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง “หนุ่มสาวเริ่มกลับมาบ้านมากขึ้นเรื่อยๆ” ในหมู่บ้านลั่วถั่ววานที่มีทั้งหมด 277 ครัวเรือน ช่วงสองปีที่ผ่านมามีคนหนุ่มสาวกว่า 50 คนตัดสินใจกลับบ้านเกิด พวกเขาเลือกที่จะไม่ออกไปทำงานไกลๆ อีกต่อไป แต่ตั้งใจจะอยู่บ้านเพื่อช่วยพัฒนาหมู่บ้านให้เจริญรุ่งเรือง

เฉินซานหนิ ลูกสาวคนที่สามของถังจางชิวก็เป็นหนึ่งในคนเหล่านั้น “เมื่อก่อนการทำเกษตรในหุบเขามันไม่มีอนาคต หมู่บ้านจึงเหลือแต่ผู้สูงอายุ หลายบ้านถูกทิ้งร้าง แต่ตอนนี้ที่หน้าบ้านเรามีธุรกิจที่มั่นคง พวกเรากลับมาแล้วมีงานทำ รู้สึกมั่นใจและสบายใจมากขึ้น”

ปี ค.ศ. 2019 เฉินซานหนิตัดสินใจจบชีวิตการทำงานในเมืองใหญ่ และกลับมายังหมู่บ้านลั่วถั่ววานเพื่อเข้าทำงานที่บริษัท ลงทุนฟู้วี้ จำกัด ในอำเภอฝูผิง

เหรินหย่งฮวา สาวยุค “หลัง 80” (เกิดหลังปี ค.ศ. 1980) เมื่อก่อนจะกลับบ้านช่วงตรุษจีนไม่เกิน 7 วันเท่านั้น แต่ปี ค.ศ. 2019 เธอตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะกลับบ้านเกิดและเข้าทำงานในบริษัท ลงทุนฟู้วี้ จำกัด โดยรับหน้าที่ดูแลการเก็บเงินและขายสินค้าในถนนคนเดินของหมู่บ้าน

ในปีเดียวกันนั่นเอง เหรินหย่งฮวายังได้ยื่นใบสมัครเข้าร่วมพรรคคอมมิวนิสต์ต่อองค์กรพรรคฯ ในหมู่บ้านอีกด้วย “ช่วงที่กลับบ้านมา ฉันสังเกตเห็นว่าสมาชิกพรรคฯ ในหมู่บ้านส่วนใหญ่อายุมากแล้ว และความคิดบางอย่างก็ดูล้าสมัย ฉันคิดว่าการพัฒนาหมู่บ้านต้องพึ่งพาคนหนุ่มสาว จึงตัดสินใจยื่นใบสมัครเข้าพรรคฯ” เธอกล่าวว่าเธอต้องการพัฒนาตัวเองให้ได้เป็นสมาชิกพรรคฯ โดยเร็ว เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาหมู่บ้าน พร้อมทั้งใช้พลังของคนรุ่นใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ปี ค.ศ. 2021 เหมินหย่งฮวาได้รับข่าวดีถึงสองเรื่อง เรื่องแรกคือเธอได้รับการอนุมัติให้เป็นสมาชิกพรรคฯ สำรอง และเรื่องที่สองคือ เธอได้รับเลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน ในการเลือกตั้งคณะกรรมการหมู่บ้านที่จัดขึ้นในเดือนเมษายนปีเดียวกัน

“แม้ตัวจะอยู่ไกล แต่รากเหง้าของเราอยู่ที่นี่ ทุกคนที่จากบ้านไป ยังคงเฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาของหมู่บ้านอย่างใกล้ชิด หลังจากที่ท่านเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงเดินทางมาเยี่ยมหมู่บ้านลั่วถั่ววาน พวกเราได้สัมผัสถึงนโยบายดีๆ ของพรรคฯ และมองเห็นโอกาสพัฒนาที่มาถึงหมู่บ้านของเรา ด้วยเหตุนี้เอง จึงตัดสินใจกลับบ้านในช่วงเวลานี้”

กู่รู่ยลี่ ซึ่งออกไปทำงานตั้งแต่อายุ 16 ปี และเคยรับเหมางานก่อสร้าง ตัดสินใจกลับบ้านเกิดในปี ค.ศ. 2017 ตอนที่เขาอายุ 44 ปี และได้รับเลือกให้เป็นเลขาธิการพรรคฯ ประจำหมู่บ้าน

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2021 ตรงกับวันที่ 6 ของเทศกาลตรุษจีน ในห้องประชุมหมู่บ้านลั่วถั่ววาน มีการจัดประชุมพูดคุยเพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจของคนหนุ่มสาวที่กลับบ้านเกิด หนุ่มสาวจำนวน 52 คนที่กลับมาบ้านได้มารวมตัวกันในที่ประชุม พวกเขาร่วมกันย้อนฟังคำพูดของท่านเลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงในระหว่างที่ท่านเดินทางมาตรวจเยี่ยมการพัฒนางานด้านการลดความยากจนในอำเภอฟู่ผิง พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนแนวทางการพัฒนาที่ดี และวาดภาพอนาคตที่สดใสของหมู่บ้าน

เดือนเมษายน ปี ค.ศ. 2021 หมู่บ้านลั่วถั่ววานได้จัดการเลือกตั้งคณะกรรมการหมู่บ้านชุดใหม่ ซึ่งแตกต่างจากครั้งก่อนๆ เพราะครั้งนี้มีผู้สมัครที่เป็นคนหนุ่มสาวจำนวนมาก กู่รู่ยลี่กล่าวว่า “ผมดีใจมากที่ตอนนี้หมู่บ้านเราสามารถดึงดูดคนหนุ่มสาวให้กลับมาได้ คนหนุ่มสาวมีการศึกษา มีความคิดก้าวหน้า และมีความมุ่งมั่น ซึ่งสามารถนำพลังใหม่ๆ มาสู่การพัฒนาหมู่บ้านได้”

กู่รู่ยลี่บอกกับผู้สื่อข่าวว่า ในปี ค.ศ. 2021 หมู่บ้านลั่วถั่ววานได้พัฒนาต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่ โดยเริ่มปลูกผักเกรตฟรียูนิค สร้างโรงเรือนปลูกดอกไม้ และจัดทำทุ่งดอกไม้ขนาดใหญ่หลายร้อยไร่ นอกจากนี้ ยังใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และธรรมชาติของหมู่บ้าน เปิดเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ๆ หลายเส้นทาง ซึ่งคาดว่าในปี ค.ศ. 2022 จะเริ่มเห็นผลกำไร ทั้งนี้ จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนและประชาชนในหมู่บ้าน

แม้จะมีพัฒนาการที่ดี แต่กู่รู่ยลี่ยังไม่พอใจกับสถานการณ์ปัจจุบันของหมู่บ้าน เขารู้สึกว่าย่ำแย่ห่างไกลจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ เมื่อผู้สื่อข่าวถามถึงเป้าหมายในใจของเขา กู่รู่ยลี่ตอบ

ว่า “ผมอยากให้ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 20,000-30,000 หยวนต่อปีโดยเร็วที่สุด”

เยาเวชนผู้มีความสามารถคือกำลังสำคัญของหมู่บ้านลั่วถั่ววานในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและบรรลุความสำเร็จ กู๋รู่ยี่ลีกล่าวว่ “เราจะใช้ความรู้และแนวคิดของเราเพื่อสร้างหมู่บ้านให้ดียิ่งขึ้น และนำพาชาวบ้านทุกคนให้มีชีวิตที่ดีและมีความสุขมากขึ้น”

ภูเขาและสายน้ำที่ทอดยาว จากการต่อสู้เพื่อหลุดพ้นจากความยากจน ไปจนถึงการฟื้นฟูชนบท แต่ละความไฝฝืนกำลังกลายเป็นความจริง

ปี ค.ศ. 2022 พร้อมกับฤดูใบไม้ผลิที่มาถึงอีกครั้งที่หมู่บ้านลั่วถั่ววาน เมล็ดพันธุ์แห่งความมุ่งมั่นของคนหนุ่มสาวได้ถูกหว่านลงบนผืนดินอย่างเจี๊ยบๆ อีกไม่นาน เทือกเขาไท่หางอันสลบซับซ้อ้นก็จะเขียวช่ออย่างสมบูรณ์

(บทความโดย โจวลี่ฉิง สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม ปี ค.ศ. 2017 และ 15 มกราคม ปี ค.ศ. 2022)

ข่าวดีถึงท่านเลขาธิการใหญ่

เรียนท่านเลขาธิการใหญ่สัจฉิณญ์

ตลอดหลายปีที่ผ่านมาหมู่บ้านของเราเปลี่ยนแปลงไปมากมาย เรามีทั้งถนนสายหลักและตรอกซอกซอยที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ ทุกครอบครัวย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านหลังใหม่ ผู้เฒ่าผู้แก่และเด็กๆ ต่างก็มีงานทำและได้เรียนหนังสือ นักท่องเที่ยวจากต่างถิ่นเดินทางมาเยี่ยมชมหมู่บ้านของเราอย่างไม่ขาดสาย พวกเขาต่างชื่นชมว่าอากาศในภูเขาเราสดชื่น ทิวทัศน์งดงาม และชีวิตความเป็นอยู่ของทุกครอบครัวก็ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ทั้งหมดนี้ต้องขอขอบคุณท่าน รวมถึงพรรคและรัฐบาลด้วย ที่ได้นำความสุขและชีวิตที่ดีมาสู่ชาวบ้านในพื้นที่ภูเขาของเรา ฉันเฝ้ารอวันที่ท่านจะมาเยี่ยมชมลานบ้านเล็กๆ ของฉันอีกครั้ง รับรองว่าท่านจะต้องประทับใจอย่างแน่นอน! ตอนนี้ฉันปลูกดอกไม้ไว้กว่าร้อยกระถาง ลานบ้านของฉันกลายเป็น “สวนดอกไม้” และคนจากต่างถิ่นต่างพากันเรียกฉันว่า “ป้าดอกไม้”!

ด้วยความเคารพ

ถังจงชิว

บันทึกนักข่าว

ดินสีเหลืองก็กลายเป็นทองได้

ระหว่างการเดินทางไปยังบ้านของถังจงชิว ถนนในหมู่บ้านลั่วถั่ววานทำให้ผู้สื่อข่าวประทับใจเป็นอย่างยิ่ง— หมู่บ้านเล็กๆ กลางหุบเขาไต่ทางที่เคยถูกระบุว่าเป็นพื้นที่ยากจนที่สุด กลับมีถนนที่ได้มาตรฐานระดับสูงเช่นนี้ ช่างภาพที่ร่วมเดินทางถึงกับหลุดปากว่า “ถนนนี้ดูดีจริงๆ” คำพูดนี้สะท้อนให้เห็นชัดเจนถึงแนวคิดที่ว่า “อย่ากรวย ต้องสร้างถนนก่อน” ซึ่งได้ถูกนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังในพื้นที่แห่งนี้

ปี ค.ศ. 2012 ระหว่างการลงพื้นที่เยือนฟูผิง เลขานุการใหญ่สีจิ้นผิงได้กล่าวถึงแนวคิดสำคัญว่า “การสร้างสังคมแบบพอกินพอใช้อย่างทั่วถึงนั้น ภารกิจหนักที่สุดอยู่ในพื้นที่ชนบท โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยากจน หากไม่มีความพอกินพอใช้ในชนบท ในพื้นที่ที่ยากจนก็จะไม่มีสังคมพอกินพอใช้อย่างทั่วถึง”

นอกจากนี้ เลขานุการใหญ่สีจิ้นผิงยังได้ให้กำลังใจเจ้าหน้าที่และประชาชนว่า “ขอเพียงแต่มีความเชื่อมั่น ดินสีเหลืองก็เปลี่ยนเป็นทองได้” พร้อมทั้งเสนอหลักการสำคัญ 4 ข้อในการทำงานเพื่อขจัดความยากจน ได้แก่ การปรับตัวตามสภาพพื้นที่ การวางแผนอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ การแนะนำที่แตกต่างตามลักษณะพื้นที่ และการใช้ประโยชน์จากศักยภาพที่มีอยู่

เมื่อมาเยือนอยู่ในลานบ้านของถังจงชิวที่ได้รับการปรับปรุงใหม่และเต็มไปด้วยดอกไม้บานสะพรั่ง ใครๆ ก็สามารถเข้าใจได้อย่างแท้จริงว่า การที่เลขานุการใหญ่สีจิ้นผิงขับรถกว่า 3 ชั่วโมงเมื่อ 9 ปีก่อนเพื่อมาดู “ความยากจนที่แท้จริง” หมายความว่าอย่างไร สำหรับครอบครัวที่เคยทุกข์ใจมานานเพราะความยากจน นโยบายจากระดับบนที่ถูกนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังจนถึงระดับครัวเรือน ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตพวกเขาไปอย่างสิ้นเชิง ด้วยการสร้างถนน สร้างบ้านใหม่ อุตสาหกรรมที่เข้ามาในหมู่บ้าน และการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้น ครอบครัวของถังจงชิวต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “นี่คือยุครุ่งเรืองจริงๆ !”

ในบทส่งท้ายของหนังสือเรื่อง “หลุดพ้นจากความยากจน” เลขานุการใหญ่สีจิ้นผิงซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งเลขานุการพรรคคอมมิวนิสต์ประจำเมืองฝูโจว ได้เขียนไว้ว่า “ชื่อหนังสือ “หลุดพ้นจากความยากจน” มีความหมายสำคัญที่สุดคือการหลุดพ้นจาก ‘ความยากจนทางความคิดและแนวทาง’”

“สายลมจากสวรรค์ พัดพาใบไม้ผลิ ดอกไม้อร่าเริง ครอบครัวยุคสันต์” ตลอดระยะเวลากว่า 9 ปี หมู่บ้านลั่วถั่ววานที่เคยตั้งอยู่กลางหุบเขาไท่หาง ได้เปลี่ยนเป็นหมู่บ้านแห่งความสุข กลายเป็นต้นแบบของประเทศจีนในการต่อสู้กับความยากจน และยังเป็นแนวหน้าของการผลักดันยุทธศาสตร์ฟื้นฟูชนบท

ทุกวันนี้ คนรุ่นใหม่สาวทวยหาญขึ้นสู่หมู่บ้านลั่วถั่ววาน สมรภูมิแห่งการฟื้นฟูเพื่อเสริมทัพและร่วมกันพัฒนา ยืนหยัดร่วมกันสู้ด้วยสำนึกรักบ้านเกิด

หมู่บ้านป้อโห้ว ตำบลจีหายาง เขตจีหายาง เมืองซานย่า

“วลีทอง” ของเลขาธิการใหญ่ สร้าง “ชีวิตทองคำ” ให้ประชาชน

มณฑลไห่หนาน

ระหว่างวันที่ 8-10 เมษายน ปี ค.ศ. 2013 เลขาธิการใหญ่สีจิ้นผิงเดินทางลงพื้นที่เพื่อตรวจเยี่ยมการทำงานในมณฑลไห่หนาน วันที่ 9 เมษายน ได้เยี่ยมชมอุทยานอุตสาหกรรมกุหลาบยาหลงวานแลนด์ ติดตามความคืบหน้าในการพัฒนาการปลูกกุหลาบ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ชาวบ้านในหมู่บ้านป้อโห้วหลุดพ้นจากความยากจนและมีชีวิตที่มั่งคั่งขึ้น ระหว่างการเยี่ยมชม เลขาธิการใหญ่ได้พูดคุยกับภาคธุรกิจเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเกษตรกรในเรื่องการเพิ่มรายได้ พร้อมทั้งฝากคำพูดที่เต็มไปด้วยความห่วงใยไว้ว่า “ประเทศมั่งคั่งหรือไม่ ต้องดูที่ชนบท”

วันที่ 9 เมษายน ปี ค.ศ. 2013 เลขาธิการใหญ่สัจฉิณดิ้งเดินทางมายังหมู่บ้านป๋อโหว่ เมืองซานย่า มณฑลไห่หนาน ขณะพูดคุยอย่างเป็นกันเองกับชาวบ้านชนเผ่าหลีในแปลงกุหลาบของอุทยานอุตสาหกรรมกุหลาบ ท่านได้กล่าวคำพูดที่อบอุ่นและหนักแน่นไว้

“ประเทศพอกินพอใช้หรือไม่ ต้องดูที่ชนบท”

คำพูดดังกล่าวไม่เพียงสร้างแรงบันดาลใจให้กับชาวบ้านในหมู่บ้านป๋อโหว่ แต่ยังสะท้อนออกไปทั่วทุกมุมเมืองของประเทศจีน เป็นเครื่องยืนยันถึงความตั้งใจแน่วแน่และหัวใจที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงของพรรคคอมมิวนิสต์ อีกทั้งยังเป็นพยานสำคัญที่บอกเล่าเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงของหมู่บ้านแห่งนี้ จากที่เคยยากจนสู่เส้นทางแห่งความพอกินพอใช้

ช่วงเวลาที่น่าจดจำ

ต้นฤดูหนาวที่หมู่บ้านป๋อโหว่ ยังคงอบอุ่นไปด้วยแสงแดด ท้องฟ้าสดใส และเขียวชอุ่มไปทั่ว บรรยากาศรอบๆ เต็มไปด้วยบ้านพักหลากสไตล์ที่ตั้งกระจายตัวอยู่ท่ามกลางสวนมะพร้าว ทุกมุมมองสะท้อนถึงความสงบสุข ความอุดมสมบูรณ์ และวิถีชีวิตที่เรียบง่าย

ไม่ไกลจากหมู่บ้าน คือหุบเขากุหลาบนานาชาติอ่าวย่าหลง พุ่มดอกไม้ที่นี่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา ชาวบ้านที่สวมหมวกกำลังทำงานกันอย่างขยันขันแข็ง ท่ามกลางพุ่มดอกไม้ มีป้ายเขียนข้อความว่า “ประเทศมั่งคั่งหรือไม่ ต้องดูที่ชนบท” ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวอันอบอุ่นที่เกิดขึ้นในพื้นที่แห่งนี้

“ท่านเลขาธิการใหญ่เป็นคนที่เข้าถึงได้ง่ายมาก พอท่านพูด เราก็หายประหม่าทันที” หยางอิง ผู้แทนสภาประชาชนแห่งชาติและประธานบริษัทพัฒนาธุรกิจหุบเขากุหลาบไห่หนาน เล่าถึงความประทับใจในช่วงเวลาที่เลขาธิการใหญ่สัจฉิณดิ้งมาเยือน

วันนั้นหยางอิงได้พาเลขาธิการใหญ่สัจฉิณดิ้งนั่งรถไฟฟ้ามหานครพุ่มกุหลาบ ระหว่างทางท่านถามขึ้นว่า “คุณหยาง ที่นี่ยังคึกคัก คุณปลูกกุหลาบได้อย่างไร?” ท่านเลขาธิการใหญ่มีความรู้เรื่องคุณสมบัติของดินเป็นอย่างดี หยางอิงจึงรีบตอบว่า “เราต้องเปลี่ยนหน้าดินลึกประมาณ